



## Akademia Polska działa

**20 października 2003 r.** w Konsulacie Generalnym RP w Kaliningradzie odbyło się drugie spotkanie słuchaczy Akademii Polskiej. Był to wykład pt. „Rozwój języka i literatury polskiej od XIX do XX wieku”, prowadzony przez nauczyciela języka polskiego Andrzeja Dunaja.

Ze słowem powitalnym zwrócili się do zebranych Konsul Generalny RP pan Jarosław Czubiński i wicekonsul pan Marek Juzepczuk.

W ciepłej sali kominkowej rozmieściła się studencka młodzież i kaliningradzka Polonia.

Bardzo interesująco opowiadał pan A. Dunaj o literaturze i języku polskim. Polska literatura XIX - XX w. charakteryzowała się twórczością takich słynnych pisarzy, jak Henryk Sienkiewicz (1846-1916), Władysław Stanisław Reymont (1867-1925), Bolesław Prus (1847-1912), Czesław Miłosz (ur. 1911), Wisława Szymborska (ur. 1923).

Twórczość klasyka literatury polskiej Henryka Sienkiewicza została zaprezentowana przez trylogię historyczną „Ogniem i

mieczem”, „Potop” i „Pan Wołodyjowski”. W każdej z części trylogii jednemu z bohaterów przypada w udziale wykonać wojenny czyn bohaterski, mający wielkie znaczenie nie tylko dla jego własnego losu, ale również dla historii Ojczyzny. Z tematyką historyczną związane są też takie dwa utwory, jak „Krzyżacy” i „Quo vadis”, za ostatni z których w 1905 r. Henryk Sienkiewicz został laureatem nagrody Nobla. To był wielki sukces pisarza i całej literatury polskiej. „Quo vadis” przetłumaczono na wiele języków.

Następnie prowadzący opowiedział o Władysławie Stanisławie Reymontcie i zapoznał słuchaczy z jego epopeją „Chłopi”, za którą autor również dostał nagrodę Nobla w 1924 r.

Twórczość literacką Bolesława Prusa przedstawiono głównie przez takie utwory, które trafiły na szczyt jego sławy: „Lalka”, „Placówka”, „Faraon”. W każdym z nich najbardziej charakterystyczną cechą jest zainteresowanie prostym człowiekiem i wiara w jego wartość moralną.

Czesław Miłosz znany jest jako autor

książek wydanych na emigracji: „Zniewolony umysł”, „Rodzina Europa” i nowel „Zdobycie władzy” i „Dolina Issy”. Miłosz ożywił i zmodyfikował wiele form literackich. Za swoją twórczość poetycką w 1980 r. został laureatem nagrody Nobla.

Wisława Szymborska, autorka takich tomików wierszy, jak „Dlatego żyjemy” (1952), „Wiersze wybrane” (1964), „Wszelki wypadek” (1972), „Poezje” (1987), „Koniec i początek” (1993). Oprócz nagród i uznania w swoim kraju przez czytelników, Szymborska została laureatem nagrody Ghoetego we Frankfurcie nad Menem. To wzniosło ją na poziom takich twórczych osobowości, jak Zygmunt Freud, Albert Schweitzer, Thomas Mann. W roku 1996 Wisława Szymborska dostała nagrodę Nobla.

„Studenci” Akademii Polskiej serdecznie dziękują Konsulatowi Generalnemu RP w Kaliningradzie i wykładowcom za to, że dają im szansę lepiej zapoznać się z literaturą i kulturą Polski.

*Anatolij Teterski,*

*Słuchacz Akademii Polskiej*

## 1 LISTOPADA – DZIEŃ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

W sobotę 1 listopada 2003 r. katolicy całego świata obchodzili Dzień Wszystkich Świętych. Na wszystkich cmentarzach w Kaliningradzie duchowni poświęcili groby i odprawiali modlitwy za zmarłych.



Foto R. Curenkow

## 2 LISTOPADA – DZIEŃ ZADUSZNY



Foto s. Jeremia

2 listopada 2003 r., w dzień Zaduszny, na cmentarzu Ofiar II Wojny Światowej przy ul. Newskiego miała procesja wierzących z parafii św. Wojciecha – Adalberta.

## Święto Solidarności w Kaliningradzie

**7.11.2003 r.** cała Rosja świętowała Dzień solidarności. W tym dniu na głównym placu Kaliningradu były wystawione namioty dla wszystkich narodowości mieszkających w Obwodzie Kaliningradzkim. Wiadomo, że każda wspólnota zaczęła przygotowania do tych świąt wcześniej. Polacy też: chór zrobił próbę, zespół taneczny „Bałtycki bursztyn” pod kierownictwem pani Swetłany Siwołobowoj-Potockiej też, rodzina Marszewych przygotowała polskie dania oraz dekorację do namiotu. W piątek z samego rana pan Borys Marszew razem z panem Anatolem Bondarikiem przygotowali meble dla namiotu. Około godziny 10.30 zebrał się chór wraz z kierowniczką panią Eleną Rogaczykową. Pierwsze polskie melodie rozniosły

się w zimnym jesiennym powietrzu. To zaczął śpiewać chór. Nieśmiało, półszepem. Ale przechodzący obok ludzie klaskali śpiewaczkom. Z przyjemności zaśpiewały głośnie. Trochę później był poczęstunek dla mieszkańców miasta. Nie zabrakło ani kanapek, ani pierogów z jabłkami i kapustą, ani cukierków. Wszystkie dania przygotowała pani Małgosia Marszewa. Za co jej serdecznie dziękujemy! Ale najsmaczniejszym daniem był tradycyjny polski bigos. Mmmm... Tym czasem zaczął się koncert na głównej scenie. Mieliśmy występ po Litwinach, Niemcach oraz Tatarach. Wszyscy się denerwowali. Było ustalone, że chór zaśpiewa piosenkę „Czarne oczy”. Najpierw zatańczyły dzieci „Krakowiaka”, potem zaśpiewał chór. Podczas

śpiewu zespół zdążył zmienić ubrania i na końcu zatańczył „Rosyjski taniec”. Klaskano i chórowi i dzieciom bardzo długo. Do godziny 17.00 trwało spotkanie Polaków na Placu Zwycięstwa (Pabiedy). Nie chcieli nam się wracać do domów. Zmarznięci, ale bardzo szczęśliwi ustaliliśmy, że następnym razem weźmiemy cieplejsze ubrania i zostaniemy do rana. To była naprawdę solidarność wszystkich narodów, a szczególnie Polaków. Chcielibyśmy podziękować wszystkim obecnym na tym Placu. Szczególnie Państwu Marszewych, zespołowi dziecięcemu „Bałtycki Bursztyn” i pani Swetłanie Siwołobowoj-Potockiej, chórowi Polonii. Zapraszamy za rok!

*Elena Rogaczykowa*